

ДА ПОСТИГНЕШ ТРАЙНО ВЛИЯНИЕ

Много хора живеят и умират, просто за да се запише бройката им в статистиката на света. Малцина идват и оставят след себе си незабравим отпечатък върху света. Те оставят незаличима следа и паметта им е вечна. Светът повече никога не е същият, защото те са минали през него.

Осама Бен Ладен повлия много зле върху сигурността на света. Заради него бюджетите за отбрана и сигурност никога няма да бъдат предишните. Безопасността на човека вече не е толкова безспорна и предвидима откакто се появи Бен Ладен. Ейбрахам Линкълн повлия трайно на света чрез премахване на робството и освобождаването на робите. Неговата реч през 1863 г., озаглавена "Прокламация на освобождението", оказва трайно влияние. Махатма Ганди донесе на Индия независимост от британската колониална система чрез принципа си на съпротива чрез ненасилие. Той остави траен принцип, към който се прилепиха други нации и други поколения. Когато става въпрос за расови взаимоотношения, Мартин Лутър Кинг е оставил незабравима следа. Известната му реч "Имам една мечта" се превърна в балада за расовото равенство по целия свят.

Ти с какво ще бъдеш запомнен? Какво ще оставиш след себе си? Какво трайно влияние ще окажеш на света, в който живееш?

ПРИЧИНА И ВРЕМЕ

(Исаия 43:21; Псалм 102:18; Еремия 13:11; Екlesiаст 12:13; 1 Петрово 2:9; Матей 1:21; Лука 19:10; Йоан 16:12-15; 9:4)

Независимо къде и как сме родени, ние не сме биологични случайности. Ние сме тук по Божия план и Бог ни е създал с цел – както обща, така и специфична. Причината, поради която всички ние сме създадени, е да прославим Бога (**Исаия 43:21; Псалм 102:18; Еремия 13:11; Екlesiаст 12:13; 1 Петрово 2:9**). Въпреки това, в рамките на тази обща цел, за всеки отделен човек има специфична причина, обусловена от конкретните дарби, таланти и способности, с които Бог го е благословил.

Христос беше тук с мисия и Той го знаеше (**Матей 1:21, Лука 19:10**). Той отказа да бъде отклонен от многото добри предложения (напр. да стане цар). Той искаше само най-доброто. Той предпочете да стане Спасител на света (което Му даваше световно, вечно, всеобхватно и неограничено влияние), отколкото да бъде цар на юдеите (с локално, временно и ограничено влияние) (**Йоан 6:12-15**). Христос знаеше, че е тук за определено време. Затова Той използва максимално ефективно времето си: **"Ние трябва да вършим делата на Този, Който Ме е пратил, докле е ден; иде нощ, когато никой не може да работи"** (Йоан 9:4).

Павел знаеше своето призвание. Той знаеше причината, поради която той беше на света, и предусети времето, което му беше дадено да изпълни мисията си (**Деяния 9:15-16; 22:14-15; 26:16-20; 1 Тимотей 1:12-16; 2 Тимотей 4 :2,6-8**).

Има конкретна ПРИЧИНА, поради която сме тук, в това ВРЕМЕ. Не бива никога да допускаме нашето време да мине без да сме реализирали причината, поради която сме тук.

Онези, които спят в жетва, са забравили причината, поради която са на света и пропускат своето време. Те могат само да плачат като израилтяните: **„Премина жетвата, мина се лятото, а ние не се избавихме“** (Притчи 10:5; Еремия 8:20).

ПОСТИГАНЕ НА ВЕЛИЧИЕ

(Филипяни 3:13,14; Йоан 9:4; 4:35-39; 10:15; 11:51-52; Марк 10:45; Матей 20:28; 2 Коринтяни 10:12-18; Евреи 12:1 -4)

Успехът си има място в живота, но величието надхвърля успеха. Тези, които са оказали значително влияние на времето и средата, в които са живели, са постигнали повече от успех. Те

променят окръжаващата ни среда. Те променят манталитета ни. Те създават нови начини за правене на нещата, които стават общоприети норми. Те остават продукти, писания, ценности и принципи и т.н., които постоянно обогатяват живота ни.

Помислете за Джеймс Стронг и Робърт Йанг и библейските конкорданси, които те оставиха след себе си. Помислете за Самюел Джонсън и Даниел Уебстър и английския речник, който ни оставиха в наследство. Помислете за У.Е. Вайн и обяснителния речник на думите от Новия завет, за Питър Роже и неговия синонимен речник на английски думи и фрази. Помислете за Бил Гейтс от Microsoft, Стив Джобс от Apple, Лари Елисън от Oracle и как те промениха технологичния свят чрез компютрите и т.н.

Тези, които се стремят към величие, имат характера на орлите. Онези, които достигат величие не погребат главите си в пясъка като щрауса. Понеже те искат да се издигнат като орел, затова не си губят времето в тренировки с надбягващите се пуйки или в кълване тук-там с кокошките. Те винаги се стремят към наградата на горното от Бога призвание (**Филипяни 3:13-14**).

ПЪТЯТ КЪМ ВЕЛИЧИЕТО

(Деяния 20:35; 13:36; Матей 20:25-28; Марк 10:42-45; Лука 22:24-27; 1 Коринтяни 3:6-9; 2 Коринтяни 12:15; 4:5)

Животът ти е даден, за да дадеш своя принос: **"По-блажено е да дава човек, отколкото да приема"** (Деяния 20:35). Величието не идва от това, което приемаме, а от това, което даваме. Животът ни става значим, когато ние служим на другите, когато сме чувствителни към техните нужди, когато докосваме другите хора по необикновен начин.

Христос дойде, за да служи, а не за да Му бъде служено (**Матей 20:25-28; Марк 10:45**). Въпреки че Той беше Спасител, Месия и Господ, пак Той беше между учениците, като Един, който служи (**Лука 22:24-27**). Името на Павел беше увековечено заради неуморния му труд. Неговите послания продължават да формират църквата по начин, който той самият не си е представял. Делото на Павел надхвърли времето на неговото физическо съществуване.

Христос установи, че пътят към величието е да служиш (**Марк 10:42-45**). Павел се радваше да служи на другите: **"А пък аз с преголяма радост ще изживя и цял ще се изживя за душите ви"** (2 Коринтяни 12:15). Казано е за Давид: **"Давид, след като в своето си поколение послужи на Божието намерение"** (Деяния 13:36). Апостол Павел заявява: **"Защото ние не проповядваме себе си, но Христа Исуса като Господ, а себе си като ваши слуги заради Исуса"** (2 Коринтяни 4:5).

Ние сме създадени, за да бъдем съработници с Бога, да садим като Павел или да поливаме като Аполос (**1 Коринтяни 3:6-9**).

ПОЖЕРТВАНЕ НА ВИДИМОТО

(Лука 21:1-4, 3 Царе 17:8-16; 2 Царе 24:24; Евреи 11:8,23-29; Матей 4:18-22; 10:39; Филипяни 3:07, Римляни 12:1-2)

Постигането на трайно влияние изисква големи жертви. То никога не може да мине без жертви. Винаги има цена, която трябва да се плати, за да се постигне велик резултат. Вие сте готови да платите тази цена? Колкото по-голямо постижение гоним, толкова по-голяма е жертвата, която се изисква за постигането му. Величието има своята цена. И нищо не може да мине за жертва, ако не Ви струва нищо.

Дарът на бедната вдовица от Новия Завет беше **"най-голям"**, защото нейната жертва беше най-голяма (**Лука 21:1-4**). Храната, която вдовицата от Сарепта предложи на Илия беше голяма жертва, защото струваше много (**3 Царе 17:8-16**). Личното решение на Давид беше: **"не ща да принеса на Господа моя Бог всеизгаряния, за които не съм похарчил"** (2 Царе 24:24).

Много хора искат да бъдат мощно използвани от Бога, но те не са готови да пожертват. Това никога не може да се случи. Божията работа има нужда от жертва на време, ресурси, енергия и т.н. Величието идва срещу висока цена. Подобно на Мойсей, то може да ни струва удобния живот и царските привилегии (**Евреи 11:23-29**). Подобно на Авраам, това може да означава изоставяне на сигурността и всичко познато заради непознатото (**Евреи 11:8**). Подобно на учениците, това може да

означава напускане на удобното работно място или сигурното занятие, за да рискуваш с Бога (**Матей 4:18-22**). Жертвата включва загуба на живот.

Всяка жертва, при която не губиш нищо или не плащаш нищо – не струва нищо, тя не е жертва (**Матей 10:39; Филипяни 3:07, Римляни 12:1-2**).

„Нищо велико не е постигнато без велики хора, а хората са велики, ако решат да бъдат такива.“, Чарлз Де Гол.